

Bilag til beretn. nr. 4 vedr. Det europæiske økonomiske Fællesskab.

politiske og økonomiske forhold, og som især kommer til udtryk i den hurtige udvikling af den økonomiske politik.

67. Det er ikke så enkelt at udlede det væsentlige politiske indhold af Fællesskabet ud fra de enkelte artikler i traktaten. Såfremt man betragter de enkelte områder, der omfattes af traktaterne — og herunder især af CEE-traktaten — vil man opdage nogle områder, der allerede efter benævnelsen utvivlsomt er politiske. Helt tydeligt fremtræder dette f. eks. for den økonomiske politik, handels-, konjunktur- og socialpolitikken. Men også alle de øvrige bestemmelser, fra toldunionen over landbrugsafsnittet og den frie bevægelighed af arbejdskraft og kapital til kartelpolitikken, har utvivlsomt politisk karakter, da de går langt ud over rammerne for teknisk-administrative bestemmelser.

Fællesskabets forpligtelser til at føre en energisk politik på disse områder fremgår allerede af den kendsgerning, at medlemslandene gennem afslutningen af CEE-traktaten i vidt omfang har givet afkald på at anvende egne statslige indgreb. For eksempel kan de ikke længere ud fra konjunktur- eller handelspolitiske overvejelser ændre deres toldsats, indføre visse restriktioner eller gribe til andre forholdsregler af denne art.

Overdragelsen af disse beføjelser til Fællesskabets organer må imidlertid ikke have til følge, at områderne for de hidtidige statslige beføjelser — områder, der i alle industrilande er i stadig vækst — forbliver udfyldt. Tværtimod må Fællesskaberne her gribe hurtigt og aktivt ind.

Da der som følge af fællesmarkedets dannelse opstår helt nye opgaver, bliver Fællesskabets rolle som ordnende myndighed og dermed dets politiske karakter yderligere forstærket.¹⁾

68. Betragter man traktaternes institutionelle opbygning — hvis enkeltheder skal behandles nærmere i det følgende kapitel — vil man af den måde, på hvilken beføjelserne til at træffe beslutning er fordelt, erkende, at væsentlige politiske funktioner er overdraget de i traktaten omhandlede organer.

For blot at nævne et eksempel, så har medlemslandenes parlament overdraget vigtige lovgivningsbeføjelser til Fællesskabets institutioner, i særdeleshed for at give Det europæiske økonomiske Fællesskab mulighed for en langsigtet udvikling. Det er i denne forbindelse kun nødvendigt at erindre om muligheden for at udstede forordninger udstyret med alle en lovs egenskaber. Når Fællesskabets organer udfylder CEE-traktatens rammer med konkrete forholdsregler og vidtrækkende direktiver uden direkte at være underlagt nationale instansers kontrol, handler de uden tvivl politisk.

69. Endelig forfølger traktaterne ikke blot det mål at skabe en økonomisk integration. Fællesskabet må derudover opfattes som en indledning til og et vigtigt element i en omfattende europæisk enhed, som kun kan forstås politisk.

Denne politiske side af traktaten har i øvrigt allerede haft særdeles konkrete virkninger på det internationale område, idet den f. eks. retfærdiggør Fællesskabets toldpositioner over for handelspartnerne og især i De Forenede Stater har skabt stor forståelse for Fællesskabets handelspolitiske problemer. Havde Fællesskabet været en rent økonomisk sammenslutning, havde dets stilling over for handelspartnerne været særdeles vanskelig.

Traktaternes politiske karakter forklarer også viljen til en hurtig sammenslutning, således som den f. eks. er kommet til udtryk i accelerationsbeslutningerne. Det ville være ønskeligt, at lande, der ønsker at indtræde, udtrykkeligt anerkender Fællesskabets politiske karakter og erklærer deres beredvillighed til at medvirke til virkeliggørelsen af traktatens politiske mål, således som f. eks. Storbritanniens lordseglbevarer, Heath, gjorde i sin erklæring af 10. oktober 1961.

70. I den diskussion, der foregår i visse europæiske lande, spiller spørgsmålet om opgivelse af national suverænitet ved en eventuel tiltrædelse en stor rolle. Nogle er af den opfattelse, at suveræniteten ved indtræden i Fællesskabet bliver indskrænket på en utilladelig måde, medens andre henviser til, at der i praksis ikke er tale om et virke-

¹⁾ Jfr. præsident Hallsteins interessante bemærkninger om dette problemkompleks i hans afhandling om „Økonomisk integration som en faktor i politisk samling“ i „Økonomi, Samfund og Kultur“, festskrift for professor Müller-Armack, Berlin 1961, s. 273 ff.